

ΝΕΛΕΥΚΤΟ

Είμαστε όρθιοι και συνεχώς πληθαίνουμε. Ας τρέμουν...

*Αναρχικοί συλληφθέντες από την κατάληψη του Πολυτεχνείου '96
Κρατητήρια Γενικής Αστυνομικής Διεύθυνσης Αθηνών - 19/11/96*

23 χρόνια μετά την αιματηρή καταστολή της εξέγερσης του Πολυτεχνείου πολλά πράγματα φαίνεται να έχουν αλλάξει στην ελληνική κοινωνία· πολύ περισσότερα παραμένουν ίδια με πρώτο και καλύτερο τον κρατικό βραχνά, που συνεχίζει να συνθλίβει και να δυναστεύει τις ζωές των ανθρώπων.

23 χρόνια, μεστά από κοινωνικούς αγώνες και συγκρούσεις ενάντια στο κράτος και το κεφάλαιο, με ορόσημο την 17η Νοέμβρη, ημέρα μνήμης μιας παρατεταμένης ανταρσίας που παρόλες τις προσπάθειες των κρατούντων, ξένων και ντόπων, σημερινών και παρελθόντων δεν λείπει να κοπάσει.

Τι κι αν το κράτος και το κεφάλαιο εκουγχρονίστηκαν, εφαρμόζοντας τα δυτικοευρωπαϊκά και αμερικάνικα κεφαλαιοκρατικά πρότυπα υποταγής, εκμετάλλευσης και ελέγχου των κοινωνιών.

Τι κι αν πολλοί από τους πρωταγωνιστές των κοινωνικών αγώνων, που ασφαλώς ποτέ δεν περιορίστηκαν σε μία μέρα όπως υποστηρίζουν κατά καιρούς οι αδασείς και οι λασπολόγοι, βρίσκονται πλέον βολεμένοι και αφοσιωμένοι στα κρατικά και κομματικά γρανάδια με ελαφριά τη συνείδηση και γεμάτο το πορτοφόλι.

Τι κι αν οι εξεγερμένες συνειδήσεις εκατοντάδων χιλιάδων ανθρώπων ακρωτηριάστηκαν με κάθε είδους συναλλαγές με λογής λογής κρατικές παραφυάδες και υπό το βάρος της καθημερινής ανάγκης για την επιβίωση.

Τι κι αν οι αγώνες για την ελευθερία ξεπουλήθηκαν από τους κάθε είδους ηγέτες και εξουσιαστικές οργανώσεις, τι κι αν η κρατικοκαπιταλιστική εκμετάλλευση και καταπίεση καλλωπίστηκε και γενικεύθηκε.

Τι κι αν οι αγώνες για μια κοινωνία χωρίς εκμεταλλευτές και εκμεταλλευόμενους, χωρίς καταπιεστές και καταπιεζόμενους έντεχνα μετουσιώθηκε από τους χειραγωγούς και την πολιτική σ' έναν αγώνα για καλύτερες συνθήκες υποταγής.

"Ο αγώνας δικαιώθηκε" κραυγάζουν σύσσωμοι οι κρατούντες και ασφαλώς αναφέρονται στην προσπάθεια που καθημερινά καταβάλλουν για να συγκαλύψουν την κρατική βία και να καταστείλουν, να αφομοιώσουν και να αμβλύνουν με κάθε μέσο τους κοινωνικούς αγώνες και συγκρούσεις όπου και όποτε αυτές αναπτύσσονται.

Από το Μαρκάτο ως τον Κωνσταντόπουλο, από την αστυνομία ως το ΕΚΑ και την ΕΦΦΕ, οι όποιες διαφορές φαίνεται να εξανεμίζονται μπροστά στο συμφέρον της διατήρησης της ε-

(Συνέχεια στην έκτη σελίδα)

Θέλει

ΑΡΕΤΗ

και

ΤΟΛΜΗ

η

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΚΑΜΙΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΟΥΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΟΥΣ ΠΟΛΕΜΟΥΣ

Απεργία πείνας πραγματοποιεί από τις 15/10 στις φυλακές του Μαμάκ στην Αγκυρα ο οδικός αρνητής στρατεύσης Οσμάν Μουράτ Ούλκε.

Ο Ούλκε είχε συλληφθεί το 1994 στην Κωνσταντινούπολη, δικάστηκε για δυσφήμιση στρατεύματος και αθώωθηκε. Όταν κλήθηκε για στρατιωτική εκπαίδευση, δεν παρουσιάστηκε αλλά αντίθετα έκαψε την πρόσκληση για κατάταξη κατά τη διάρκεια συνέντευξης στα γραφεία του συνδέσμου αντιστεκόμενων στον πόλεμο ενάντια στην υποχρεωτική στρατεύση. Ακολούθησε η δεύτερη σύλληψή του και δίωξη εναντίον του για προσβολή στρατεύματος. Την ώρα που γράφονται αυτές οι γραμμές ο Ούλκε κρατείται στην απομόνωση, ενώ η δίκη του έχει οριστεί στις 19 Νοέμβρη 1996. Πορεία συμπαράστασης στον Ούλκε έχει προγραμματιστεί την Πέμπτη 6:00μμ στην πλατεία Βάθης.

**ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΣΤΟΝ ΟΛΙΚΟ ΑΡΝΗΤΗ ΣΤΡΑΤΕΥΣΗΣ
ΟΣΜΑΝ ΜΟΥΡΑΤ ΟΥΛΚΕ**

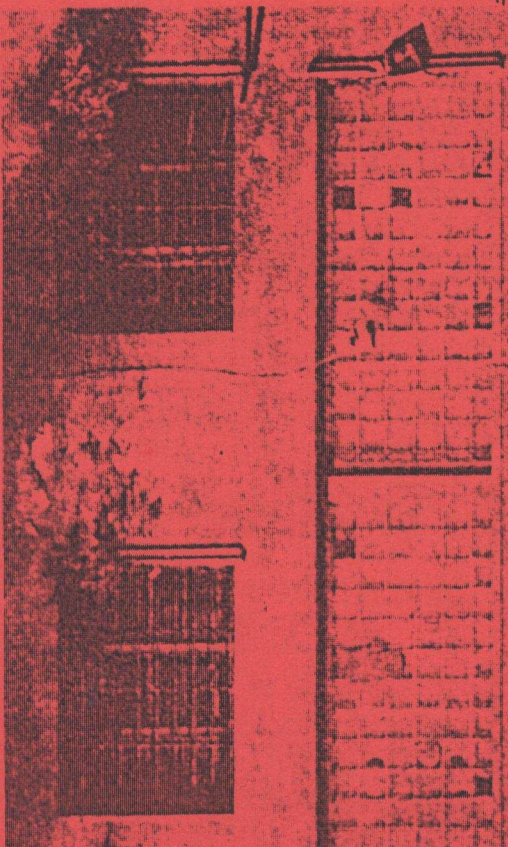

Βαριές ποινές (που έφτασαν και τους 37 μήνες) επέβαλλε το τριμελές πλημμελειοδικείο Λάρισας στους κρατούμενους των εκεί φυλακών για την εξέγερση του περασμένου Μαρτίου. Οι κατηγορίες με τις οποίες δικάζονταν ήταν στάση, απόπειρα απόδρασης, φθορές και κλοπές.

Μέχρι τώρα, οι δικαστές - εντολοδόχοι της κρατικής εξουσίας απέφευγαν να επιβάλλουν ποινές - και μάλιστα τόσο υψηλές - στους κρατούμενους που εξεγείρονταν. Κι αυτό γιατί ακόμη και οι ίδιοι οι ανθρωποφύλακες γνωρίζουν καλά ότι από τότε που υπάρχουν οι φυλακές, υπάρχουν και οι εξεγέρσεις των φυλακισμένων· κι ακόμη γνωρίζουν ότι ο εγκλεισμός αντίκειται στη φυσική και ορμέμφυτη τάση του ανθρώπου για ελευθερία, που κανένα κελί και καμία απειλούμενη ποινή δεν μπορεί να ανακόψει.

Κι έτσι, παρά τα μεγαλόπνοα νομοσχέδια και τις υπουργικές υποσχέσεις περί εξυγιάνσεως του συστήματος και βελτίωσης των συνθηκών διαβίωσης στις φυλακές, οι καταγγελίες των στιβαγμένων στα σύγχρονα Γεντί Κουλέ (έστω και οι ελάχιστες που βγαίνουν στο φως) για τους ξυλοδαρμούς, τα βασανιστήρια και τη δράση των άνωθεν κατευθυνόμενων και ελεγχόμενων κυκλωμάτων, δεν σταματούν ποτέ. Η πιο πρόσφατη από αυτές αφορά τις φυλακές Χανίων, όπου οι κρατούμενοι αντιδρούν με μαζική απεργία πείνας στη ρατσιστική αντιμετώπιση των αλβανών φυλακισμένων (ξυλοδαρμός του Οουαράι Σελμάν), την έλλειψη ιατρικής περίθαλψης και τα άθλια συσσίτια.

Η απάντηση της πολιτείας σε όλα αυτά; Αυστηρότερα μέτρα ασφαλείας (πονάει κεφάλι - κόβει κεφάλι): ήδη οι φυλακές Λάρισας μετατρέπονται σε υπηρεσίες ασφαλείας για αποτροπή μελλοντικών εξεγέρσεων. Με το μέτρο αυτό, σε συνδυασμό με την επιβολή βαριών ποινών στους εξεγερθέντες, οι εγκέφαλοι του σωφρονισμού ελπίζουν ότι θα κρατήσουν τους φυλακισμένους ήσυχους στα κελιά τους. Όμως καλά θα κάνουν να συνειδητοποιήσουν ότι όσο κι αν εκσυγχρονίζουν τις φυλακές, όσα μέτρα ασφαλείας κι αν επιβάλλουν, οι εγκλειστοί με την ετικέτα του "εγκληματία" θα είναι πάντα ένας πυρήνας εξέγερσης που μπορεί να ξεσπάσει ανεξέλεγκτα από στιγμή σε στιγμή· και δεν θα σταματήσουν ποτέ να σκάβουν κάτω από τα κελιά λαγούμια που οδηγούν στο φως της ελευθερίας...

Αποφάσισε η κυβέρνηση της Σεούλ να ξαναοίξει ένα πυρηνικό εργοστάσιο στις 15 Οκτώβρη.

Στις 16 έγινε χαμός στο ίσιωμα όταν ένα πλήθος χιλιάδων αντιπυρηνικών διαδηλωτών κατέβηκε στους δρόμους. Έλα όμως που η διαδήλωση κατέληξε στο κοινοβούλιο στο οποίο επιτέθηκαν με ξύλα, πέτρες και μολότωφ. Η πολιορκία έληξε όταν έφτασαν 4.000 άντρες των δυνάμεων καταστολής που φρόντισαν να διαλύσουν τη διαδήλωση.

Στα τέλη Οκτώβρη είχαμε την αιφνιδιαστική επίθεση ομάδας φοιτητών ενάντια στο πρωθυπουργό της Αυστραλίας (να θυμίσουμε ότι επεισόδια είχαν σημειωθεί και πριν ένα μήνα στην Αυστραλία από εργάτες που διαμαρτύρονταν για τη λιτότητα). Φαίνεται πως οι Αυστραλοί πήραν το μήνυμα και η δεύτερη κίνησή τους ήταν το παρολίγο λυντσάρισμα του πρωθυπουργού! Και εις ανώτερα!

Στη Σεούλ έγιναν επεισόδια για δεύτερη φορά μέσα σ' ένα μήνα. Αυτή τη φορά αφορμή ήταν η απόφαση της κυβέρνησης να ανοικοδομήσει μια φτωχογειτονιά και να τη μετατρέψει σε εμπορικό κέντρο. Ξεκίνησαν οι εργάτες του δήμου για να καθαρίσουν την περιοχή και τους "καθάρισαν" οι άστεγοι, οι οποίοι έχοντας φτιάξει σκαλωσιές, άρχισαν σφοδρή επίθεση (αφ' υψηλού) με πέτρες και μολότωφ ενάντια στα συνεργεία ανοικοδόμησης καταφέροντας να τους απωθήσουν. Έκτοτε ουδέν νεότερον...

Όσο για τις ΗΠΑ, δύσκολη νύχτα πέρασαν οι μπάτσοι της περιοχής Σεντνίτερσμπεργκ στη Φλόριντα. Την αφορμή την έδωσαν δύο μπάτσοι όταν δολοφονήσαν νεαρό μαύρο ο οποίος δεν σταμάτησε σε μπλόκο. Χιλιάδες αγανακτισμένοι μαύροι και λευκοί βγήκαν στους δρόμους και αναβίωσαν οι φλογερές νύχτες του Λος Άντζελες. Σχεδόν σε όλα τα σημεία της πόλης σημειώνονταν σε όλη τη διάρκεια της νύχτας οδομαχίες και λεηλασίες καταστημάτων ενώ πυρπολήθηκαν διάφορα κτίρια, αυτοκίνητα και μεγαλοκαταστήματα. Πραγματοποιήθηκαν επιθέσεις ενάντια σε τηλεοπτικά συνεργεία ενώ οι μπάτσοι της πόλης έψαχναν πέτρα να κρυφτούν. Την επόμενη μέρα οι φωτιές έκαιγαν ακόμα σε δεκάδες σημεία της πόλης και οι "ειδήμανες" των ΗΠΑ αναρωτιώνταν σε τί να οφείλεται αυτή η νέα εξέγερση...

Τη μεγάλη κρίση στον οικοδομικό τομέα, καθώς και την αύξηση της ανταγωνιστικότητας των γερμανικών προϊόντων προφασίζονται ως αιτίες οι μεγάλες βιομηχανίες της γερμανίας για να δικαιολογήσουν τα αδικαιολόγητα, τις περικοπές στα επιδόματα εργασίας δηλαδή και τη μείωση του μισθού έως 20% στην περίπτωση ασθένειας. "Πρωτοπόρος" στον... αγώνα η Mercedes - Benz, με τις υπόλοιπες βιομηχανίες να ακολουθούν ευχαρίστως. Η απάντηση δόθηκε με απεργιακές κινητοποιήσεις και διαδηλώσεις στις 24/10, χιλιάδων μεταλλεργατών και εργατών της βαριάς βιομηχανίας, οι οποίοι κατέβηκαν στο δρόμο και απέκλεισαν τις μεγάλες βιομηχανίες. Τα επίμαχα επιδόματα είχαν παραχωρηθεί από το γερμανικό κράτος το 1957 μετά από 16 εβδομάδες απεργιών και αγώνα που περιλάμβανε σφοδρότατες συγκρούσεις με τις δυνάμεις καταστολής. Οι προθέσεις εργοδοτών και βιομηχανίας προς το παρόν πάγωσαν και οι εργάτες αποχώρησαν δίνοντας υποσχέσεις για μια θερμή συνέχεια.

ΑΕΘΝΕ

Μονάδα πολυπροπυλενίου προτίθεται να φτιάξει η Ε.Κ.Ο. στις δυτικές συνοικίες της Θεσσαλονίκης. Τη νέα αυτή επένδυση ύψους 120 δισ. θα πραγματοποιήσουν η ΕΚΟ και η ΕΛΔΑ (Ελληνικά Διυλιστήρια Ασπροπύργου)

Το πολυπροπυλένιο είναι αδρανές χημικό υλικό που κυρίως χρησιμοποιείται για την παραγωγή πλαστικών. Η μονάδα θα παράγει ετησίως 100.000 τόνους υλικού.

Οι δυτικές συνοικίες της Θεσσαλονίκης είναι οι περισσότερο επιβαρυνμένες περιβαλλοντικά σε όλη την πόλη. Εκατοντάδες βιομηχανίες λειτουργούν τόσα χρόνια, προσφέροντας άφθονα κέρδη στους καπιταλιστές και μόλυνση στους κατοίκους. Αυτό όμως το ξέρουν ακόμη καλύτερα οι κάτοικοι των περιοχών αυτών που τα τελευταία χρόνια βλέπουν να αυξάνονται κατακόρυφα οι ρύποι, τα μολυσμένα νερά και, κατά συνέπεια, τα προβλήματα υγείας.

Από την άλλη, οι "ειδικοί" καθηγητές του ΑΠΘ εξέδωσαν ανακοίνωση στην οποία βεβαιώνουν ότι "η παραγωγική διαδικασία του εν λόγω υλικού, σε τίποτα δεν θα επιβαρύνει την ατμόσφαιρα της τοπικής κοινωνίας των δυτικών συνοικιών". Εμ, βέβαια... Μολύνεται ο μολυσμένος; Οι κάτοικοι πάντως τους απάντησαν πως "η προηγούμενη κακή εμπειρία που έχουν αποκτήσει, δεν τους επιτρέπει να ενστερνιστούν την παραπάνω βεβαίωση".

Όσο κι αν προσπαθούν να μας πείσουν για το αντίθετο οι ξεπουλημένοι καθηγητάδες των πανεπιστημίων, οι βιομήχανοι και οι ειδικοί της ανάπτυξης, όλοι ξέρουμε πως όπου ανοίγει μια χημική βιομηχανία το περιβάλλον και η υγεία των ανθρώπων που ζουν σ' αυτό ζημιώνεται πολλές φορές ανεπανόρθωτα.

Τόσα χρόνια βιομηχανική περιοχή το Λαύριο ήταν αναμενόμενο να γεμίσει τοξικά. Σύμφωνα με στοιχεία που ήρθαν στη δημοσιότητα τον Οκτώβριο το έδαφος είναι μολυσμένο σε βαθμό 90% από μόλυβδο και αρσενικό και μόνο ένα 10% περιέχει τοξικά απόβλητα σε επιτρεπτά όρια. Από την άλλη μόνο στο 5% των παιδιών που ζουν στην περιοχή ο μόλυβδος στο αίμα τους βρίσκεται σε επιτρεπτά (και όχι φυσιολογικά) όρια. Όλα αυτά δε φαίνεται όμως να ενοχλούν κανένα, παρότι το τοξικό θρίλερ συνεχίζεται. Αυτή τη φορά λοιπόν η Δημοτική Επιχείρηση Ανάπτυξης Λαυρίου (ΔΕΑΛ) αποφάσισε να αναθέσει στα λατομεία Μερέντα τη μεταφορά 800 χιλιάδων κυβικών μέτρων τοξικών αποβλήτων. Η μεταφορά τους και μόνο σημαίνει τεράστια σύννεφα τοξικής σκόνης που θα καλύψουν την περιοχή.

Κανείς όμως δεν λέει πού θα μεταφερθούν και για ποιο λόγο θα χρησιμοποιηθούν αυτά τα τοξικά.

Τα εργοστάσια των Μποδοσάκηδων και των Σκαλιστήρηδων δηλητηρίασαν χιλιάδες ανθρώπους και συνεχίζουν ακόμα το εγκληματικό τους έργο. Ως ποτέ;

Το Θερμαϊκό κόλπο έτσι κι αλλιώς τον έχουν καταστρέψει: τα αστικά και βιομηχανικά λύματα που καθημερινά καταλήγουν στη θάλασσα (σε ποσότητες που φτάνουν τα 120.000 και 60.000 κυβικά αντίστοιχα κάθε μέρα) επιτρέπουν πλέον την επιβίωση μόνο σε πλάσματα που δεν ήταν ως τώρα γνωστά στη φυτοζωολογία (μεταλλαγμένα ψαράκια, υδρόβια ποντίκια κ.α.). Τώρα τελευταία όμως, συζητείται η οικοπεδοποίηση του δάσους του Σείχ Σου: επειδή περισσεύουν, καθώς φαίνεται, οι χώροι πρασίνου της πόλης, 2000 φερόμενοι ως ιδιοκτήτες γης (η οποία συνολικά αποτελεί τα 2/3 του δάσους) προσφέρθηκαν να οικοπεδοποιήσουν τα στρέμματα που τους "ανήκουν" - σύμφωνα με τους τίτλους ιδιοκτησίας που προσκομίζουν.

Δε χρειάζεται και πολύ σκέψη για να προβλέψει κανείς το μέγεθος της απειλούμενης καταστροφής: εκτός από θύλακα οξυγόνου σε μια πόλη πνιγμένη στις πολυκατοικίες και τα καυσαέρια, το δάσος αποτελεί και τη φυσική προστασία της πόλης από πλημμύρες: το έργο το βλέπουμε κάθε χρόνο στην Αθήνα όπου οι δημοτικές και άλλες παρεμβάσεις έχουν προκαλέσει τις γνωστές "θεομηνίες" που νιγούν στην πρώτη βροχή τις γειτονίες.

Το ΣτΕ ανέλαβε να διευθετήσει το ιδιοκτησιακό καθεστώς των εν λόγω εκτάσεων - το οποίο όμως διόλου δεν μας αφορά: το δάσος είναι κοινωνικό αγαθό και ανήκει σε όλους μας. Και φυσικά κανένας δεν έχει το δικαίωμα με ή χωρίς έγκυρους ή άκυρους τίτλους ιδιοκτησίας, να θησαυρίσει μετατρέποντάς το σε προνομιούχα οικόπεδα για πολυτελείς κατοικίες. Και μια πρόβλεψη: στοίχημα ότι το καλοκαίρι θα έχουμε πύρινα ξεκαθαρίσματα λογαριασμών μεταξύ Σείχ Σου και οικοπεδοφάγων;

★ Πατέρας, βιομήχανος στην Θεσσαλονίκη, βάζει το γιο του να απολύει εργάτες "για να μαθαίνει". Δεν μάθαμε βέβαια τις επιδόσεις του μαθητευόμενου γιόκα, αλλά να που φαίνεται το πόσο απαραίτητη είναι η πρακτική εκπαίδευση. Σε λίγο θα δούμε και σχολή απολύσεων.

★ Έντονες πιέσεις ασκεί ο ΣΕΒ για την αύξηση σε 8% από 2% του ορίου απολύσεων για την αντιμετώπιση ή έπει της ανεργίας! Όχι ότι δεν ξέρουν κόλλη οι βιομήχανοι, έτσι κι αλλιώς, για να απολύσουν όσους θέλουν: εθελοουσία έξοδος, αναδιάρθρωση της εταιρίας κλπ. Αλλά τέτοια κοροϊδία! Άκου εκεί για την αντιμετώπιση της ανεργίας...

Ξεσάλωσαν στην κυριολεξία οι μπάτσοι τον Οκτώβριο. Με το δίκιο τους βέβαια αφού είναι ο μήνας του προστάτη τους του άγιου αρτέμιου. Κι επειδή μια μέρα δεν τους έφτανε για να τον τιμήσουν, οργάνωσαν και προεόρτια. Έτσι λοιπόν:

✠ Στις 15 του μήνα, τροχόμπατσος γρονθοκοπεί μέσα στο αυτοκίνητό της την Μπριγκίτα Παπασταύρου η οποία αρχικά τον ενόχλησε κορνάροντας πολλές φορές και στη συνέχεια του έδωσε το τελειωτικό χτύπημα, αρνούμενη να κάνει στην άκρη. "Θέμα νοοτροπίας" το παρόν περιστατικό - μεμονωμένο όπως και τόσα άλλα - που "αντιμετωπίστηκε αμέσως" όπως είπε και ο Ρωμαίος. Βέβαια, συνέβη και η κυρία να μην είναι και η όποια τυχούσα, αλλά διευθύνουσα σύμβουλος εταιρίας... Εξ ου και ο ντόρος που προκλήθηκε.

✠ Στις 17/10 δύο μπάτσοι του Α.Τ. Πετραλώνων σπεύδουν να συλλάβουν το Σωτήρη Πολίτη, για εξύβριση, βλασφημία, φθορά ευτελούς αξίας και ελαφρά σωματική βλάβη. Το αλάνθαστο αστυνομικό δαιμόνιο των δύο τζιμανιών της ΕΛΑΣ τους προειδοποίησε, το δίκως άλλο, και έτσι όταν η 19χρονη κόρη του Πολίτη προσπάθησε να τον προφυλάξει την έσυραν στο περιπολικό και με χτυπήματα και βρισιές την οδήγησαν στα κρατητήρια. Η κοπέλα οδηγήθηκε στο αυτόφωρο για "αντίσταση κατά της αρχής" και "υπόθαλψη καταδιωκόμενου" και η δίκη της ορίστηκε για τις 28/2/97, ενώ κατά τη γνώμη των εντεταλμένων για την προστασία των πολιτών οργάνων, θα έπρεπε απλά να... ρουφιανεύει τον πατέρα της...

✠ Στα πλαίσια των προεορτασμών, άλλος αρχίμπατσος στο Αιγάλεω επέδειξε υπερβάλλοντα ζήλο προκειμένου να διατηρήσει τα... κεκτημένα (το γνωστό ελευθέρως των μπάτσων) και πλάκωσε στο ξύλο ξενοδοχοϋπάλληλο, αξιωνώντας να μην πληρώσει το ξενοδοχείο όπου είχε πάει με τη φίλη του.

✠ Και ανήμερα της γιορτής του προστάτη αγίου, ένας ζητιάνς στη Θεσσαλονίκη απέδειξε ότι είναι εξουσία και το καίρεται. Έδεσε νεαρό αλβανό με χειροπέδες πίσω από τη μηχανή του και τον έσερνε, στην οδό Γιαννιτσών. Αυτά είναι γλέντια.

✠ Μια μέρα μετά, στις 26/10, αποκαλύφθηκε στις Σέρρες ολόκληρο κύκλωμα που εγκέφαλός του ήταν αξιωματικός της ΕΛΑΣ, ο οποίος υπηρετούσε στην αστυνομική διεύθυνση Σερρών. Η συμμορία διακινούσε ναρκωτικά (ηρώνη και κωδεΐνη).

✠ Ήταν να μην πάρουν φόρα όμως τα καλόπαιδα και τα μεθεόρτια συνεχίστηκαν με αμείωτη ένταση και με την εισβολή σε τσιγγάνικο καταυλισμό για τη σύλληψη νεαρού τσιγγάνου που φέρεται ότι εμπορευόταν χασις. Το γνωστό σκανικό της επέμβασης των ΕΚΑΜ σε καταυλισμό στον Ασπρόπυργο επαναλήφθηκε, με τους μπάτσους να εφορμούν καταστρέφοντας παραπήγματα, ξυλοκοπώντας και πυροβολώντας εναντίον των τσιγγάνων (για εκφοβισμό πάτα!).

✠ Κι άλλο... μεμονωμένο περιστατικό στις 6/11. Οι τυχεροί αυτή τη φορά ήταν οι Γιώργος Πετρόπουλος και Θεόδωρος Γεωργάκης που δέχτηκαν τις απαραίτητες αβρότιτες, που συνήθως συνοδεύουν τον έλεγχο από τους μπάτσους. Ο λόγος ήταν ότι κουβαλούσαν σπρέι μογιγιάς για να σβήσουν ρατσιστικά συνθήματα. Αφού ξυλοκοπήθηκαν, φορτώθηκαν με κατηγορίες για αντίσταση, εξύβριση κλπ. Η ύπαρξη αυτόπτη μάρτυρα ανέσυρε το θέμα από την αφάνεια - στην οποία πέφτουν τόσα άλλα παρόμοια περιστατικά.

Ευτυχώς που όλα τα παραπάνω είναι μεμονωμένα περιστατικά τα οποία αφορούν τις πάνω από 1.000 ΕΔΕ που εκκρεμούν για παραβιάσεις αστυνομικών οργάνων για το διάστημα 1990 - 1995. Και είχαν να κάνουν με ποινικά αδικήματα και παραβιάσεις καθήκοντος σε βάρος πολιτών. Και φυσικά μόνο ως μεμονωμένα περιστατικά μπορούν να χαρακτηριστούν οι 272 αποτάξεις μπάτσων, οι 455 αργίες και οι 148 αργίες με πρόσκαιρη παύση. Δίνουν τον καλύτερο εαυτό τους τα τομάρια. Έχουν καταρρίψει όλα τα ρεκόρ και οδοένα βελτιώνονται. Είναι να απορεί κανείς πότε τα προλαβαίνουν όλα αυτά. Μάλλον είναι θέμα "νοοτροπίας" όπως είπε και ο Ρωμαίος.

ΟΤΑΝ ΤΟ ΠΑΘΟΣ ΓΙΑ ΤΗ ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΑΠΑΙΤΕΙ ΘΑΡΡΟΣ ΚΑΙ ΘΡΑΣΟΣ...

Απ' το παράθυρο των γραφείων του ανακριτή στον πρώτο όροφο των δικαστηρίων ευελπίδων πήδηξε ο Ευθύμιος Κοτρώτσος, κρατούμενος για κλοπές. Και απ' το προαύλιο κουτσαίνοντας και με τις χειροπέδες στα χέρια προσπάθησε να σκαρφαλώσει στα κάγκελα και να φύγει προς την ελευθερία. Τον πρόλαβαν όμως οι μπάτσοι, οι ειδικοί στη στέρηση της ελευθερίας, που τον οδήγησαν ξανά στον ανακριτή και από εκεί στον Κορυδαλλό.

Και αν η απόδραση αυτή χρειαζόταν αρκετό θάρρος η επόμενη χρειαζόταν αρκετό θράσος.

Απ' το σκαμνί του δικαστηρίου Ρεθύμνου και κατά τη διάρκεια της δίκης ο Μιχάλης Μαρής απ' τα Λιβάδια Μυλοποτάμου σηκώθηκε και την κοπάνησε πριν προλάβει να αντιδράσει κανείς! Κι έμεινε ο πρόεδρος με την ποινή στο στόμα... Ο Μαρής δικαζόταν για πρόκληση επεισοδίων σε βάρος αστυνομικών.

ΜΠΑΤΣΟΣ ΜΠΑΤΣΟΥ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΔΙΚΟΣ ΜΑΣ ΜΠΑΤΣΟΣ

Το σκέφτηκε καλά ο Ρωμαίος, ο υπουργός δημόσιας τάξης μόλις πιάστηκε εκείνος ο μπάτσος που κουβαλούσε αθλαστές με το αζημίωτο στην Ελλάδα. Και πήρε απόφαση να στείλει ένα ειδικότερο της αστυνομίας στα Γιάννενα για να μπορεί να επιβλέπει τα σύνορα.

Τριπλό το κέρδος για την ΕΛ.ΑΣ....

1) Μαθαίνουν οι μπάτσοι να πυροβολούν από ειδικότερο σε κινούμενους στόχους

2) Καταγράφουν κινήσεις ομάδων λαθρομεταναστών και στέλνουν έτσι "δικό τους" για να κόψει εισιτήρια.

3) Πιάνουν και κανένα μεταφορέα - ελεύθερο επαγγελματία, που χαλάει την πιάτσα, μειώνοντας τον ανταγωνισμό και ανεβάζοντας το ίματζ της "φιλήθρωπης" αστυνομίας.

Μεσ' την καινοτομία χωμένος ο Ρωμαίος. Θα φτιάξει, λέει, εσωτερική αστυνομία για να ελέγξει τη "διαφθορά" του σώματος κλπ. κλπ. Αυξήθηκαν τα "μεμονωμένα" περιστατικά των παρανομούντων (ώπα;) μπάτσων και τώρα θά 'ρθουν οι Supercops, οι αδιάφθοροι... Βέβαια τα λέγαμε και στο προηγούμενο τεύχος για την "αδυναμία" του Ρωμαίου: "Πάρτε μπάτσους αβέρτα". Προσοχή, Προσοχή: ΜΠΑΤΣΟΠΟΙΕΙΤΑΙ Ο ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ. Επόμενο βήμα, μετά τους μπάτσους - μπάτσων, θα είναι οι μπάτσοι - μπάτσων - μπάτσων κ.ο.κ. Γιατί είναι γελασμένος όποιος νομίζει ότι οι "αδιάφθοροι" υπάρχουν και εκτός τηλεόρασης. Και γιατί όπως και νά 'ναι οι μπάτσοι (διεφθαρμένοι - ξεδιεφθαρμένοι) θα παραμένουν οι φρουροί του νόμου και της τάξης, οι σωματοφύλακες της αδικίας, οι φρουροί των συμφερόντων του κάθε δυνάστη που θα τους εκμισθώσει.

Δεν έχει καμιά σημασία το αν οι καινούριοι μπάτσοι θα είναι από τους ήδη υπάρχοντες ή αν θα είναι νέοι. Γιατί, όπως και σε κάθε περίπτωση, οι νέοι μαθαίνουν και οι παλιοί εμπεδώνουν...

ΤΟ ΑΙΜΑ ΚΥΛΑΕΙ ΕΚΔΙΚΗΣΗ ΖΗΤΑΕΙ

Αναβλήθηκε όπως ήταν φυσικό η δίκη του δολοφόνου Λαγογιάννη που εκτέλεσε εν ψυχρώ το Θωδωρή Γιάκα το Γενάρη του '94 όταν ο μπάτσος περιπολούσε στην περιοχή του Μοσχάτου και θέλησε να κάνει εξακρίβωση στο διερχόμενο Γιάκα. Ο μπάτσος δολοφόνησε το Γιάκα αφού πρώτα τον έδεσε με χειροπέδες. Στη συνέχεια οι μπάτσοι θα υποστηρίξουν ότι ο Γιάκας τους επιτέθηκε με μαχαίρι, αλλή και ότι τις χειροπέδες τις πέρασαν μετά το θάνατο του! Ο ρόλος των ΜΜΕ στη συνέχεια θα είναι καταλυτικός. Ο γνωστός ρόλος που παίζουν στο να παραμορφώνουν την πραγματικότητα. Θα μετατρέψουν το Γιάκα σε δραπετή ψυχιατρείου και πολύ επικίνδυνο ψυχασθενή. Ο ρόλος τους είναι γνωστός όπως και ο ρόλος του μπάτσου που σκότωσε το Γιάκα. Γι' αυτό τους το ρόλο που παίζουν απέναντι στους ανθρώπους αυτής της κοινωνίας θα πληρώσουν όπως τους αξίζει.

ΤΙΠΟΤΑ ΔΕΝ ΞΕΧΝΙΕΤΑΙ ΤΙΠΟΤΑ ΔΕΝ ΠΑΡΑΓΡΑΦΕΤΑΙ

ΚΑΙ ΕΥΛΟ ΚΑΙ ΦΥΛΑΚΗ

Ο λόγος για τους Ποντίους που ζουν στην περιοχή της Αγίας Βαρβάρας στο Μενίδι. Παράβλεψαν ότι ανήκουν ανάμεσα σ' εκείνους που χρίζουν "ειδική" αντιμετώπιση από το κράτος και τα όργανά του και έκαναν το λάθος να χτίσουν παράνομο χτίσμα (σκάλα!!!). Το παράνομο αυτό χτίσμα ανακάλυψαν τα τσακάλια της αστυνομίας, επιτέθηκαν στους ανθρώπους και αρχίσαν να τους χτυπάνε. Στο τέλος κάποιος από τους κατοίκους - ανάμεσά τους και ορισμένοι που έσπευσαν για βοήθεια - κατέληξαν στο τμήμα για το δεύτερο χέρι. Η είσοδος στο αστυνομικό τμήμα του προέδρου των ποντίων της περιοχής για να διαμαρτυρηθεί δεν θα περάσει απαρατήρητη. Ο πρόεδρος θα δεχτεί κι αυτός τη φροντίδα των αστυνομικών οργάνων. Στο τέλος θα τους φορτώσουν και με τις γνωστές μηνύσεις για αντίσταση και εξύβριση και θα τους καταδικάσουν σε αρκετούς μήνες φυλακή. Ο πρόεδρος αρνήθηκε να ασκήσει έφεση και οδηγήθηκε στις φυλακές Κορυδαλλού. Η υπόθεση θα φέρει για άλλη μια φορά στην επιφάνεια τη ρατσιστική αντιμετώπιση ορισμένων κοινωνικών ομάδων από το κράτος και τα όργανά του αλλά και τη δημοκρατική τους δικαιοσύνη που καταδικάζει φτωχούς ανθρώπους για το χτίσιμο μιας σκάλας και αφήνει τους πλούσιους να χτίζουν τις παράνομες βίλες τους στα ομορφότερα κομμάτια κάθε πόλης.

Πα-
τέρας
κατέδω-
σε την κό-
ρη του στην
αστυνομία για
χρήση χασίς,
προς γνώση και
συμμόρφωση. Ουδέν
σχόλιον...

ξουσιαστικής τάξης και αναντίρρηση δεν θα πρέπει να καταλογίσουμε σε όλους αυτούς τίποτα περισσότερο από το αναμφισβήτητο γεγονός ότι όλοι τους κάνουν όσο μπορούν καλύτερα τη δουλειά τους. Είναι άλλωστε και βασικό χαρακτηριστικό της δημοκρατίας: όλοι οι φορείς μαζί (κρατικοί, συνδικαλιστικοί, πανεπιστημιακοί, "κοινωνικοί") κι ο καθένας από το πόστο του ώστε με κάθε τρόπο να διαφυλαχτεί η κοινωνική υποταγή.

Είναι αναμφισβήτητο ότι τα γεγονότα που διαδραματίστηκαν το Νοέμβριο του 1973 και εξανάγκασαν τους τότε κρατούντες στη στρατιωτική επέμβαση στο Πολυτεχνείο και την αιματοχυσία σημάδεψαν ανεξίτηλα την κοινωνία και επηρέασαν βαθιά τους κοινωνικούς αγώνες και συγκρούσεις των επόμενων δεκαετιών.

Η ημέρα της 17ης Νοέμβρη έγινε σύμβολο της αντίστασης και της εξέγερσης της κοινωνίας ενάντια, αρχικά, στη χούντα και με το πέρασμα του χρόνου, όσο τα προσχήματα και τα τεχνάσματα της δημοκρατίας εξατμιούνταν, ενάντια και σ' αυτήν, δηλαδή την κοινοβουλευτική δικτατορία του κράτους, των κομμάτων και, πλέον, των ΜΜΕ.

Το 1980, την ίδια μέρα, δύο ακόμη νεκροί, οι Κουμής και Κανελλοπούλου έρχονται να προστεθούν στα θύματα της κρατικής κτηνωδίας. Οι κρατικές δολοφονίες μένουν αναπάντητες.

Το 1985, ωστόσο, η εν ψυχρώ δολοφονία του Μιχάλη Καλτεζά από το μπάτσο δολοφόνο Μελίστα προκαλεί μια σειρά αλυσιδωτών εξεγέρσεων σε διάφορες στιγμές τα επόμενα χρόνια μέχρι το 1990 που σηματοδεύτηκε από πολυήμερη κατάληψη του Πολυτεχνείου. Η δολοφονία του Μ. Καλτεζά σηματοδότησε μια νέα εποχή στην εξέλιξη των κοινωνικών αγώνων, καθώς οι αναρχικές και αντιεξουσιαστικές αντιλήψεις και πρακτικές διαχέονται μέσα σ' αυτούς και κάνει δυναμικά την εμφάνισή της η λεγόμενη άγρια νεολαία.

Ο κοινωνικός ανταγωνισμός ανεβαίνει κατακόρυφα και όλο και περισσότεροι αγωνιζόμενοι οι οποίοι επιθυμούν να δραστηριοποιηθούν ενάντια στο κράτος ενστερνίζονται την απελευθερωτική βία.

Ο χαρακτήρας των εκδηλώσεων του Πολυτεχνείου αμφίως δε μένει έξω από αυτήν την εξέλιξη. Το σύνθημα "1

- 2 - 3 πολλά Πολυτεχνεία" δίνει την ατμόσφαιρα στην ουρά της πορείας τούτη τη μέρα και χρόνο με το χρόνο προστίθενται κι άλλες σελίδες βίαιης αντιπαράθεσης με το κράτος και τα όργανά του. Παράλληλα, χρόνο με το χρόνο τα κόμματα και οι πολιτικοί κάνουν τον έλεγχο των εκδηλώσεων του Πολυτεχνείου.

Ο επετειακός - εορταστικός χαρακτήρας που επέβαλλε το κράτος πλέον γίνεται συμπάρλια υπό το βάρος της όξυνσης του κοινωνικού πολέμου. Η μνήμη της εξέγερσης του Πολυτεχνείου ζωντανεύει και, εμπλουτισμένη από την αντικρατική δράση, γίνεται πάλι επικένδρυν για τους δυνάστες της κοινωνίας, απειλεί ξανά το εξουσιαστικό οικοδόμημα.

Οι κρατούντες έχουν κάθε λόγο ν' ανησυχούν. Λίγες ή πολλές υλικές ζημιές, κάθε φορά, μπορεί, ξεκομμένες από τις καταστάσεις που τις προκάλεσαν να φαντάζουν ασήμαντες, ωστόσο το κράτος, χωρίς να τις παραβλέπει, γνωρίζει καλά πως η ζημιά που του προκύπτει κάθε χρόνο είναι ανεκτίμητη όσον αφορά την ανθρώπινη και κοινωνική διάστασή της.

Γιατί, οι άνθρωποι μαθαίνουν από μικροί να υπακούουν, να μη μιλάνε παραπάνω απ' όσο πρέπει, να σκύβουν το κεφάλι...

Γνωρίζουν πως πρέπει να δουλέψουν, να πουν μάλιστα στο αφεντικό, να ελέγξουν την οργή τους, να πνίξουν την αγανάκτησή τους.

Η συμμετοχή σε μια σύγκρουση δημιουργεί το ρήγμα. Η συμμετοχή σε μια εξέγερση τα διαλύει όλα!

Οι συνειδήσεις εγείρονται, η συσσωρευμένη οργή εκρήκνυται, η αλληλεγγύη και η συντροφικότητα παίρνουν τη θέση της καχυποψίας και της απομόνωσης.

Η καταστροφολογία που κυριαρχεί τούτες τις μέρες από τους κρατικούς επιτήδειους ήταν και ο λόγος που οι μπάτσοι επιχειρήσαν για άλλη μια φορά, στην περσινή επέτειο της εξέγερσης, να πυρπολίσουν το κτίριο του Πολυτεχνείου το οποίο βρισκόταν υπό κατάληψη από περισσότερο από 2.000 αγωνιζόμενους.

Η προσπάθειά τους αυτή δεν απέδωσε λόγω της έγκαιρης επέμβασης των καταληψιών, ωστόσο τα ΜΜΕ μαζί με το Μαρκάτο παίρνοντας την κατάσταση στα χέρια τους και διογκώνοντας τα γεγονότα έφεραν το επιθυμητό αποτέλεσμα.

Το Πολυτεχνείο για άλλη μια φορά παραδόθηκε από το Μαρκάτο στις δυνάμεις καταστολής οι οποίες αφού επιδόθηκαν σε ολονύχτιο χημικό πόλεμο εισέβαλλαν το πρωί στο κτίριο συλλαμβάνοντας 500 και πλέον αγωνιζόμενους ανθρώπους και εκπορνεύοντας για άλλη μια φορά το φερόμενο ως σύμβολο της δημοκρατίας πανεπιστημιακό άσυλο του Πολυτεχνείου.

Η κοινωνική απελευθερωτική διάσταση της περσινής κατάληψης του Πολυτεχνείου είναι πραγματικά ανεκτίμητη και τα αποτελέσματά της θα γίνονται ολοένα και πιο ορατά στα χρόνια που έρχονται. **Μια εξέγερση δεν είναι υπόθεση αριθμών, στατιστικών και μπακαλίστικων υπολογισμών.** Κανένας δεν μπορεί να εκτιμήσει τον τρόπο που διαπερνάει τις καρδιές και τις συνειδήσεις των ανθρώπων, όσα μόνο αυτών που την έζησαν αλλά και όσων θα έρθουν στο μέλλον. Κατά τον ίδιο τρόπο που κανένας δεν μπορούσε να εκτιμήσει αυτό που επακολούθησε τις δεκαετίες μετά την εξέγερση του 1973.

Οπωσδήποτε, όπως και κάθε εξέγερση, έτσι και αυτή του Πολυτεχνείου '95 αντιμετώπισε τη λάσπη από τα τσιράκια του κράτους και την προσπάθεια υποτίμησής της ως κοινωνικού γεγονότος. Μια εξέγερση όμως όταν αυτοί που συνέβαλαν στο να αναπτυχθεί την υπερασπίζονται σαν τέτοια - πράγμα που συνέβη άλλωστε - έχει την "κακή" συνήθεια να ξεπερνάει τις κρατικές προσπάθειες καταστολής, διαστρέβλωσης και αφομοίωσης της.

🔸 **Απελευθερώθηκε μετά από πολλούς μήνες στις φυλακές Κορυδαλλού ο Οικονόμου. Η παρατεταμένη ομηρεία του στις φυλακές ήταν αποτέλεσμα της συμμετοχής του στην περσινή κατάληψη του Πολυτεχνείου και της εκδικητικής μανίας του κράτους απέναντι σε όσους αγωνίζονται για μια κοινωνία χωρίς καταπιεστές και καταπιεζόμενους.**

🔸 **Αναβλήθηκε για το Γενάρη η δίκη του Γιώργου Μπαλάφα που θα παραμείνει φυλακισμένος χάρη στις μεγάλες πιέσεις που ασκούν οι αμερικάνικες τρομοκρατικές υπηρεσίες και τις συμφωνίες που παίζουν στην πλάτη του τα ντόπια κθάρματα για να ικανοποιήσουν τις επιταγές των αφεντικών τους σε αμερική και Ελλάδα.**

🔸 **Εκδηλώσεις αλληλεγγύης στη villa βαρβάρα πραγματοποιούνται στην πόλη. Παρεμβάσεις σε κεντρικά σημεία, αφισοκολήσεις και συνθήματα στους τοίχους από τους καταληψίες και τους συμπαραστάτες τους. Πράλληλα συνεχίζονται οι συζητήσεις και μουσικές εκδηλώσεις στη villa στο πλαίσιο στήριξης της κατάληψης.**

Αυτό που καταχώρησε στην ιστορία την περσινή κατάληψη του Πολυτεχνείου σαν μια εξέγερση και μάλιστα με αντικρατικά χαρακτηριστικά δεν ήταν η έκταση των συγκρούσεων - που άλλωστε ήταν μικρότερη από πολλές άλλες περιπτώσεις - αλλά η δυναμική και η διάθεση των πεντακοσίων που επέλεξαν να παραινούνται στο χώρο του Πολυτεχνείου και να υπερασπιστούν την εξέγερσή τους διατρανώνοντας τους δεσμούς αλληλεγγύης μεταξύ τους στις κλούβες και στα κελιά της ασφάλειας. Αυτή τους η διάθεση δεν επέτρεψε στο κράτος να χειριστεί την κατάσταση με τον τρόπο που επιθυμούσε, ειδικά αν σκεφτούμε την αλληλεγγύη που αναπτύχθηκε τις επόμενες ώρες και μέρες μέσα και έξω από την ασφάλεια.

Και ασφαλώς μια εξέγερση που δημιουργούν οι αγωνιζόμενοι άνθρωποι δεν καθορίζεται από τη μετέπειτα πορεία τους. Αναπόφευκτα μια εξέγερση δημιουργεί και τη διαχωριστική γραμμή ανάμεσα σε εχθρούς και φίλους, όπως και ανάμεσα σ' αυτούς που θα συνεχίσουν να την υπερασπίζονται και σ' αυτούς που για χίλιους δυο λόγους στη συνέχεια θα την αποκηρύξουν. Αυτή είναι μια πραγματικότητα που παρατηρείται πάντα σε κάθε ανάλογο γεγονός. Αυτό όμως που αναπτύχθηκε σε μια δεδομένη χρονική στιγμή όπου κάποιοι άνθρωποι επέλεξαν να αγωνιστούν και να συγκρουστούν, είναι ένα γεγονός που κατατίθεται στην κοινωνία και καταγράφεται στην ιστορία συνεχίζοντας να διεγείρει τις συνειδήσεις και να αποδεικνύει ότι κόντρα στα εξουσιαστικά κελεύσματα της παράιτησης και της απογοήτευσης, η επιθυμία του τέλους της καταπίεσης και της εκμετάλλευσης, η επιθυμία μιας ανθρώπινης κοινωνίας, μπορεί να γίνει πραγματικότητα.

Βέβαια μια εξέγερση είναι άλλη μια στιγμή στον συνεχιζόμενο κοινωνικό πόλεμο που προετοιμάζει και δημιουργεί καλύτερους όρους για την επόμενη εξέγερση. Ως την ολοκληρωτική καταστροφή των δυναστών της κοινωνίας: του κράτους του κεφαλαίου και των πάσης φύσεως υπηρετών και διεκπεραιωτών της εξουσίας.

Στη σημερινή κοινωνική συγκυρία: Η καραμέλα που απάρεσκα πιπλάνε οι απανταχού εξουσιαστές είναι αυτή της "νέας εποχής". Μάλιστα, οι εδώ διαχειριστές της εξουσίας της έδωσαν πιο συγκεκριμένο θεωρητικό υπόβαθρο ονομάζοντάς την "νέα μεταπολίτευση". Τι σημαίνει αυτή η πολυδιαφημισμένη "νέα εποχή" για την κοινωνία; Οι εξουσιαστές δεν αφήνουν περιθώρια παρερμηνείας, όσο καλά κι αν διανθίζουν τα λεγόμενά τους. Σημαίνει την προσπάθεια ολοκληρωτικής κυριαρχίας των εξουσιαστικών συμμοριών πάνω στην κοινωνία. Σημαίνει την προσπάθεια ολοκληρωτικού εναγκαλισμού από την εξουσία και αποτελεσματικότερου ελέγχου κάθε κοινωνικής δραστηριότητας. Με τί σκοπό; Την εντατικοποίηση της εκμετάλλευσης και την περαιτέρω απομύζηση κάθε κοινωνικού και φυσικού πόρου.

Γιατί, όμως, οι απανταχού κυρίαρχοι διάλεξαν αυτά τα τελευταία χρόνια να μιλήσουν για "νέες εποχές"; Και με τρό-

πο μάλιστα που να βυθίζει στη λήθη το παρελθόν και τους αγώνες των ανθρώπων;

Αυτό οφείλεται στην παγκοσμιοποίηση της κυριαρχίας και την επικράτηση του καπιταλισμού σχεδόν σε παγκόσμια κλίμακα. Είναι αλήθεια ότι οι κυρίαρχοι αυτού του κόσμου διατυμπανίζουν αυτάρεσκα την παντοδυναμία τους, από την άλλη όμως διακατέχονται από έντονες ανησυχίες για το πώς θα διατηρήσουν την κυριαρχία τους απέναντι σε μια παγκόσμια πραγματικότητα που παρόλο τον έλεγχό τους όλο και περισσότερο αναπτύσσει στους κόλπους της τα σπέρματα της ανταρσίας. Η "νέα εποχή" ("νέα μεταπολίτευση" εδώ) σημαίνει απλώς την θέληση συστηματοποίησης των προσπαθειών που καταβάλλουν οι ανά τον κόσμο κυρίαρχοι για να διατηρήσουν την εξουσιαστική τάξη και να επεκτείνουν την εκμετάλλευση στις κοινωνίες του πλανήτη.

Για την επίτευξη αυτών των στόχων οι εξουσιαστές συνεργάζονται σε παγκόσμιο επίπεδο σε μια κοινή αλληλοκάλυψη και ανταλλαγή εμπειρίας - χωρίς αυτό να σημαίνει πως ο καθένας δεν κινείται και για τα δικά του συμφέροντα. Η παγκοσμιοποίηση της κυριαρχίας έχει κάνει κοινή τη μοίρα των εξουσιαστών. Κοινή όμως είναι και η μοίρα όσων υφίστανται την καταπίεση και την εκμετάλλευση.

Απέναντι σ' αυτήν την εξουσιαστική πραγματικότητα που μέρα με τη μέρα γίνεται πιο απάνθρωπη, η αναγκαιότητα της εξέγερσης της κοινωνίας προβάλλει ακόμα πιο άμεση. Πλέον, τίποτα δεν είναι πιο αβέβαιο και πιο καταστροφικό για τον άνθρωπο και την κοινωνία από την εντατικοποίηση και την επέκταση της εκμετάλλευσης και της κυριαρχίας. Οι εξεγέρσεις που αναμφίβολα θα ξεσπάσουν σαφώς πρέπει να ξεπεράσουν τον εγκλωβισμό από τις κρατιστικές λογικές και τις λογικές του μικροσυμφέροντος και να συνολικοποιήσουν τη σύγκρουση με τις δυνάμεις της κυριαρχίας σε κάθε κοινωνικό χώρο. Και σαφώς θα συνδέονται άμεσα με τις εξεγέρσεις του παρελθόντος. Η διατήρηση της μνήμης και της εμπειρίας των εξεγέρσεων του Πολυτεχνείου ασφαλώς έχει πολλά ακόμα να προσφέρει στην υπόθεση της κοινωνικής απελευθέρωσης.

Όσο κι αν προετοιμάζονται οι σύγχρονοι δυνάστες, όσο κι αν ακονίζουν τα μαχαίρια τους αυτές τις μέρες, η επόμενη έκρηξη θα έρθει ως σπινθήρας από εκεί που δεν την περιμένουν.

ΒΙΟΛΟΓΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ...

Βρίκαν ακόμη έναν τρόπο για την καταπολέμηση(!) του υπερπληθυσμού οι κινέζικες αρχές. Ακολουθώντας σύγχρονες(!) μεθόδους διοχέτευσαν σε νοσοκομεία άφθονο ορό αίματος ο οποίος παρασκευαζόταν σε στρατιωτικό εργοστάσιο(!) και ήταν κατά παρτίδες μολυσμένος από τον ιό του AIDS. Το γεγονός αυτό κυκλοφορούσε ως φήμη για καιρό ανάμεσα στο προσωπικό των νοσοκομείων, ωστόσο μόλις πριν τέσσερις μήνες οι αρχές έδωσαν εντολή για την καταστροφή όλων των ορών αίματος που παρασκεύαζε το στρατιωτικό εργοστάσιο. Η ώθηση που χρειαζόταν στον ιό ωστόσο, δόθηκε, αφού ως γνωστό αυτός εξαπλώνεται με γεωμετρική πρόοδο ειδικά σε κοινωνικές συνθήκες που είναι πρωτόγνωρες και υπάρχει ελάχιστη ενημέρωση.

Είναι γνωστό άλλωστε πως ο ιός διόλου τυχαία κάνει θραύση στα γκέι των μεταναστών της αμερικής και της ευρώπης καθώς και την αφρικανική ήπειρο. Εκεί δηλαδή ακριβώς που οι κοινωνιολόγοι και διάφοροι επιστήμονες της λεγόμενης δύσης διαπιστώνουν ότι η ανεξέλεγκτη αύξηση πληθυσμιακών ομάδων θα οδηγήσει σε ανατροπή των πληθυσμιακών ισορροπιών σε βάρος της υφιστάμενης εξουσιαστικής τάξης πραγμάτων...

Πάνω που είχαμε αρχίσει να φτιαχνόμαστε με τα τελευταία ευ-

χάρισια νέα απ' το μέτωπο της ιατρικής και της βιοτεχνολογίας, σύμφωνα με τα οποία είναι πολύ κοντά οι μέρες όπου ο καθένας θα έχει το ολόδικό του γουρούνι (τειράποδο όχι από τα... άλλα) γ' να καλύπτει τις ανάγκες του σε μεταμοσχεύσεις. Πάνω που είχαμε αρχίσει

τις φαντασιώσεις για τη μελλοντική, αλλά, ωστόσο, πολύ κοντινή πλέον εικόνα μας ως cyborg με ηλεκτρονικό υπολογιστή για εγκέφαλο και καρδιά... γουρουνιού, που ωστόσο θα μπορεί να μοιράζεται συναισθήματα και να ερωτεύεται μέσω δικτύων και πολυμέσων. Εκεί που άρχισαν να συμβαίνουν όλα τα παραπάνω ωραία, ήρθαν οι ανησυχητικές ειδήσεις για να χαλάσουν τη φαντασίωση της εξέλιξης. Οι ειδήσεις αυτές, προσεκτικά διοικετευμένες στα ΜΜΕ, ώστε να μην προκληθεί πανικός, μιλούν για "ξεχασμένες" ασθένειες που επανεμφανίζονται στον "πολιτισμένο" κατά τα άλλα, κόσμο, στην ανθρωπότητα του 2000 που εκστασιάζεται μπροστά στα θαύματα της μοριακής γενετικής, της γενετικής μηχανικής και άλλων τέτοιων προχωρημένων.

Ο λόγος γίνεται για ασθένειες όπως η πολυμυελίτιδα, η διφθερίτιδα, η χολέρα, η φυματίωση, η ελονοσία καθώς και για διάφορες παρασιτώσεις (μηνιγγίτιδες) αλλά και για μικρόβια νέου τύπου, ανθεκτικά στα μέχρι τώρα φάρμακα. Και αυτές οι ασθένειες εμφανίζουν ιδιαίτερη προτίμηση στις πληθυσμιακές εκείνες ομάδες (τί σύμπτωση!) οι οποίες πλήττονται από τη φτώχεια και την εξαθλίωση που χαρακτηρίζουν την εξουσιαστικά οργανωμένη κοινωνία. Έτσι το 95% των νοσούντων και των υποψήφιων θυμάτων της φυματίωσης είναι κάτοικοι της Αλβανίας και χωρών του λεγόμενου τρίτου κόσμου. Χιλιάδες κρούσματα διφθερίτιδας αφορούν παιδιά και ενήλικες από τις χώρες της Ανατολικής Ευρώπης ενώ η ελονοσία εντοπίζεται σε αγρότες και εργάτες από τη Ν.Α. Ασία και την Αφρική. Έξαρση των παραπάνω ασθενειών εμφανίζεται και σε χώρες που βρίσκονται σε εμπόλεμη κατάσταση (ο πόλεμος σκοτώνει με κάθε τρόπο, όχι βέβαια αυτούς των οποίων τα συμφέροντα εξυ-

...ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

να ασχοληθούμε με εξελιγμένα πράγματα και θα τα παραμερίσουμε για τη χολέρα και τους τριτοκοσμικούς;) και στην έλλειψη στοιχειωδών συνθηκών υγιεινής.

Κυρίως όμως το πρόβλημα με τις παραπάνω ασθένειες εντοπίζεται στους μετακινούμενους πληθυσμούς

και στους μετανάστες. Έτσι λοιπόν καταλήγουμε στη... ρίζα του προβλήματος. Οι ξένοι μετανάστες, αυτοί που μας κλέβουν, μας σκοτώνουν, μας παίρνουν τη δουλειά και το μεροκάματο τώρα μας γεμίζουν και αρρώστειες. Ε, όχι! Αυτό πάει πολύ. Με το δίκιο τους λοιπόν, οι πάσης φύσεως ελληναράδες, που δεν είναι ρατσιστές οι άνθρωποι, απλά τους διακρίνει μια μικρή... ξενοφοβία, απαντούν σε πράσφατο γκάλοπ και σε ποσοστό πάνω από 60% ότι "θεωρούν τους ξένους αρνητικό παράγοντα για την ελληνική κοινωνία".

Και βέβαια με το δίκιο τους οι μπάτσοι και όσοι άλλοι θεωρούν τιμητικό καθήκον τους να καθαρίσουν τη χώρα από τους ξένους τους πυροβολούν (για εκφοβισμό πάντα) στην πρώτη ευκαιρία - αφού θα πεθάνουν απ' τις αρρώστειες, ας τους σκοτώσουμε να μην τυρρανιούνται κιόλας.

Οι επιστήμονες φυσικά σπεύδουν να καθυσχύσουν την ελληνική κοινωνία. Δε θα κολλήσει κανείς (έλλην) τίποτα - εκτός από ρατσισμό σε γερή δόση και αντίσκη μορφή. Θα υπάρξει και πρόνοια για τις ομάδες κινδύνου. Εκτός και αν κάποιοι αποφασίσουν να πειραματιστούν λιγάκι πάνω στους τρόπους ελέγχου και περιορισμού του εύρους "ανεπιθύμητων" πληθυσμιακών κομματιών μέσω "βιολογικών" μεθόδων. Αλλωστε δε θα είναι και η πρώτη φορά που θα συμβεί αυτό ούτε όσο αφορά τη συγκεκριμένη μέθοδο του βιολογικού πολέμου ούτε, βέβαια, όσο αφορά τη χρησιμοποίηση των ανθρώπων ως υλικού για κάθε είδους πειραματισμούς. Και όπως έχει αποδειχθεί σε τέτοιες περιπτώσεις η φαντασία στην εξουσία και σε αυτούς που την υπηρετούν (βλέπε επιστήμονες στη συγκεκριμένη περρίπτωση) είναι άκρως "δημιουργική".

